

derimod er det af højeste Vigtighed, at Baad-
denes Maffer have den bestemte Størrelse. Og
sikkert der er flere, som have erklæret sig for
Udvidelsen af Tiden til Pulsvaadfiskeriet, hvilket
Alt findes i det dertil hørende Archiv, som
maa ansees for overflødig her at anføre, til-
lade vi os dog at bemærke, at der vel neppe fin-
des en eneste Mand, som har nogen virkelig
Kundskab til Pulsvaadfiskeriet, som har be-
nægtet dets Udvidelse.

Vel blev af de i Commissionen i Thisted i
Maret 1845 sammentraadte Amtmænd, blandt
Andet i Forhandlingerne anført: „Efter den
herved vundne Beskyttelse for Ansvuelsen om
denne Fiskemaades Skadelighed, maae vi, med
Undtagelse af undertegnede Schulm, være af
den Formening, at den Misbrug, som nu fin-
der Sted, idet Pulsningen foretages saavel til
utilladelige Tider, som paa forbudne Steder,
snarest muligt bør søges hæmmet ved
streng Overholdelse af Forskrifterne i Forord-
ningerne af 15de December 1750 og 22de Juni
1761, og at Brugen af dette Fiskeri aldeles
bør forbydes, efter nærmere bestemmende Tids-
rum, s. Ex. 10 Aar“. Hertil sagde Cancelliet
i Skrivelse af 8de Januar 1846: „Rent-
kammeret blandt Andet, anmodes om at ind-
hente vedkommende fire Amtsråders Betænk-
ning, hvortil der saameget mere turde være
Anledning, som alle 4 Amtmænd have været
for kort Tid i deres Embede til at kunne have
det nøiagtige Bekjendtskab med Liimfjords-
fiskeriet, som sandsynligviis vil findes hos
nogle af Amtsråadernes Medlemmer“.

Commissionens Betænkning af 1849 er os
ikke saa nøiagtig bekjendt, dog have vi bragt i
Erfering, at denne, saavel som Hr. Professor
Krøyers særskilte Betænkning ikke gaar ud paa
Pulsvaadfiskeriets Favør, men dog siger be-
meldte Professor Krøyer ved Slutningen af
sin Betænkning: „Efter at have udtalt mig saa
bestemt mod Pulsvaadfiskeriet, holder jeg det
for min Pligt at udpege det Punkt, hvor min
Mening ikke kan siges at være tilstrækkelig be-
grundet. Jeg har ikke ført og kan ikke føre no-
get evident Beviis for, at Pulsvaadfiskeriet er
absolut og almindelig skadeligt ved Ungelens

Udelæggelse“. At en stor Mængde Ungel øde-
lægges, er vist nok, men Naturen har truffet
saa fuldkomne Foranstaltninger til Arternes
Bedligneholdelse, og navnlig er Fiskenes Frugt-
barhed saa overordentlig stor, at en Mængde
Ungel uden Skade kan ødelægges, og af Na-
turen selv maa siges i visse Maader at være
bestemt til Udelæggelse, idet den tjener andre
Fiske, Fugle, o. s. v. til Næring.

I Genhold til Foransførte saavel som til vores
egen mangeaarige Erfering, formenes det at
være saavel til det Almindeliges som til de
Enkeltes Fordele, at Tiden til Brugen af Puls-
vaadfiskeriet for Eftertiden udvides til i det
mindste fra 1ste Juni til 1ste Sep-
tember.

De Grunde, hvorpaa vi endvidere tillade
os at støtte dette Forslag, ere:

1. Det er noksom bekjendt, at der hidtil i
lang Tid, om ikke altid har været brugt Puls-
vaad i 4 à 5 Maaneder aarlig, uden at det
er bragt i Erfering, at Fiskeriet derved er af-
taget, men derimod i de sidste 10 Aar betyde-
ligen tiltaget, og det kan vel ikke tænkes mus-
ligt, at lovlige Fiskeri i 3 Maaneder skulde være
mere skadeligt, end naar samme bruges ulovligt
4 à 5 Maaneder, ja endog med langt mindre
Maffer end de nu foreslaaede.

2. Det har været og er en Sandhed, at
Pulsvaaddene ere ikke bedre, hvormed der kun
har været fisset i 2 Maaneder end de, der
have været brugte ligesaa stadigt 4 à 5 Maane-
der, Aarsagen hertil er, at Baaddene kun sjæl-
den blive opslidte, men de blive raadne, som
for det meste tager sin Begyndelse i den oftest
varme Juli Maaned, og at bekooste nye Puls-
vaad til Brug netop i 2 Maaneder, uden at
have mere synderlig Nytte deraf, dette vil vel
neppe svare Regning, og naar tillige betænkes,
at der til dette Fiskeri maa altid have tem-
melig godt og stille Veir, som ikke altid kan
indtræffe, hvor i Almindelighed $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ Deel
af Tiden hengaaer til Unytte og Tab, da
Køsten ligesuldt maa betales.